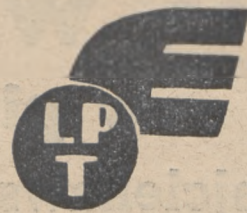

Jedziemy

Tygodnik turystyczny

Ponad 100 tysięcy osób zgromadzi „Zjazd sierpniowy” w Krakowie

Liczba dotychczasowych zgłoszeń przekroczyła 80 tys.

O rozmiarach wielkiego zjazdu do Krakowa na dzień 6 sierpnia w 25-lecie wymarszu Kadrówki, najmowniej świadczy liczba dotychczasowych zgłoszeń. Zgłoszeń tych wpłynęło już ponad 80 tysięcy.

Ogółem spodziewany jest napływ do Krakowa ponad 100 tysięcy osób z całego kraju. Olbrzymia większość uczestników Zjazdu przybędzie specjalnymi pociągami popularnymi, uruchomionymi przez Ministerstwo Komunikacji, których szczegółowy plan podajemy oddzielnie.

Tak masowy zjazd wymagał specjalnych przygotowań, by uczestnikom zapewnić możliwość noclegów i wyżywienia. Jasną jest rzeczą, że hotele i pensjonaty krakowskie żadną miarą takiej liczby gości nie pomieszczą, to też Komitet uroczystości zwrócił się z apelem do obywateli m. Krakowa, by zgłaszali prywatne kwatery dla uczestników Zjazdu.

Kwater takich, które będą płatne, uzyskano już znaczną ilość, a zgłoszenia ich w dalszym ciągu napływają. Niezależnie od tego przygotowywane są kwatery zbiorowe oraz zbiorowe punkty wyżywienia, przechodniałynie rzechy, umywalnie, biura informacyjne itd.

Ponieważ całość prac organizacyjnych spoczywa w bardzo energicznych rękach, należy przypuszczać, że uczestnicy tej wielkiej uroczystości będą mieli zapewnione wszystkie potrzebne wygody.

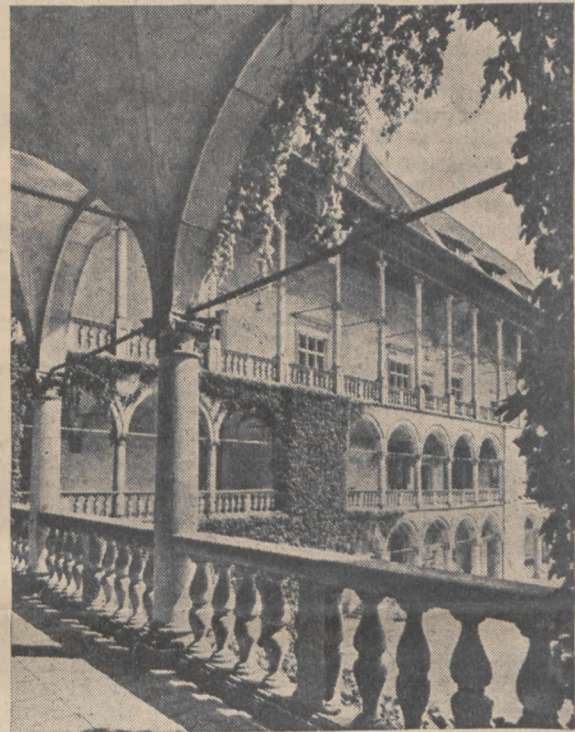
Zainteresowanie uroczystościami krakowskimi w całym kraju jest olbrzymie. W wielu miejscowościach zorganizowano szereg lokalnych obchodów z okazji wyruszenia sztafety do Krakowa lub wyjazdu pociągów popularnych. Również na trasach, którymi przebiegać mają poszczególne sztafety, witane one będą uroczyście przez miejscową ludność.

Ogółem przybędzie do Krakowa 14 sztafet z całego kraju. Długość trasy wszystkich sztafet wynosi ponad 5.500 km, a udział w biegu weźmie łącznie przeszło 11 tysięcy osób. Na tle tych cyfr widzimy jasno, że organizacja uroczystości sierpniowej musi

być sprawna nie tylko w Krakowie, ale na terenie całego kraju.

Tych kilka dni, jakie jeszcze do terminu Zjazdu pozostały, organizatorzy wykorzystują na ostatnie przygotowania, które nie ustają już od kilkunastu dni.

Kraków, opromieniony chwałą historii i wstawiony najpiękniejszą tradycją, musi stanąć na wysokości zadania, przyjmując w swe mury 100-tysięczną armię uczestników podniosłej uroczystości.

Dziedziniec Zamku Królewskiego na Wawelu

Konkurs turystyczny na najlepszy reportaż i najlepszą fotografię z wycieczki wagonem campingowym

Jak już zapowiedzieliśmy w poprzednim numerze, Liga Popierania Turystyki i Redakcja tygodnika „Jedziemy” organizuje konkurs turystyczny na najlepszy opis, reportaż lub nowelę, oraz najlep-

szą fotografię z wycieczki wagonem campingowym.

W konkursie tym mogą uczestniczyć wszyscy turyści, biorący udział w dowolnej wycieczce wagonem campingowym w ciągu bieżącego sezonu letniego.

Warunki konkursu są następujące:

Cztery premie konkursowe

Za najlepsze opisy, reportaże lub nowelkę na temat wycieczki wagonem campingowym komitet Konkursu przyzna 2 nagrody pieniężne, a mianowicie:

Pierwszą nagrodę w kwocie zł. 100 oraz drugą nagrodę w kwocie zł. 50, ponadto za zamieszczenie tych prac na łamach tygodnika „Jedziemy” otrzymają autorzy nagrodzonych utworów osobne honorarium.

Za najlepsze fotografie fragmentów wycieczek wagonem campingowym ustalone są również 2 nagrody w kwocie zł. 100 i 50 oraz honorarium autorskie za repro-

dukcję fotografii nagrodzonej na łamach tygodnika „Jedziemy”.

Zwracamy przy tym jednakże uwagę, że w myśl istniejących przepisów,

nie wolno fotografować mostów i obiektów kolejowych, poza samym wagonem campingowym lub jego fragmentami na tle krajobrazu.

Termin konkursu

Zarówno opisy, reportaże lub nowelki na ten temat nie mogą przekraczać rozmiaru ok. 200 wierszy petitowych naszego normalnego odcinka felietonowego (ok. 35 miejsc literowych w jednym wierszu).

Prace literackie jak i fotografie, zgłaszane do konkursu, nadsyłać należy

najpóźniej do 1 listopada br.

pod adresem Redakcji „Jedziemy” w Warszawie, Marszałkowska 3-5 „Dom Prasy” — dołączając w zaklejonych kopertach imię, nazwisko i dokładny adres autora.

Wnętrze wagonu campingowego

CO WARTO ZOBACZYĆ

w pierwszej połowie sierpnia

Najciekawsze imprezy regionalne i sportowe

Sezon wyścigów konnych trwa w Warszawie (biegi we czwartki, soboty i niedziele) oraz w Lublinie (biegi w sobotę i niedzielę). Do najważniejszych biegów w tym okresie będzie należał w Warszawie bieg o nagrodę Kozienic Min. Rolnictwa 12.000 zł, który odbędzie się w sobotę 5 sierpnia.

W pierwszych dwóch dniach sierpnia będą jeszcze trwać w Wilnie V Międzynarodowe targi na futra, których zamknięcie nastąpi 2 sierpnia. W Kalwarii Zebrzydowskiej do 16 sierpnia będą się odbywać targi na meble.

W pierwszych dniach sierpnia przypadają wielkie jarmarki i odpusty na Śląsku. W szczególności 2 sierpnia przypada uroczystość Matki Boskiej Anielskiej z licznymi odpustami. Na Śląsku nazywają to święto „Świętem Porciunkuli”, a w dniach 1 i 2 sierpnia odbywa się jarmark doroczny w Cieszyńcu, połączony z odpustem w klasztorze SS. Elżbietanek, równocześnie odpust w klasztorze S. S. Elżbietanek w Jabłonkowie.

Na Górnym Śląsku największe tłumy w tych dniach ściągają doroczny odpust Porciunkuli w kościele Franciszkanów, w Panewniku k. Ligoty. Licznie frekwentowane odpusty M. B. Anielskiej odbywają się też w Kłodzku na Polesiu w Łysym w Ziemi Kurpiów (ładne stroje ludowe) i w Kalwarii Paciańskiej k. Przemysła (stacja Niżankowice). Częściowo są one przenoszone na najbliższą niedzielę, która w tym roku przypada 6 sierpnia.

W dniu 2 sierpnia wedle kalendarza unickiego i prawosławnego przypada uroczystość św. Eliasza. W dniu tym w Lubcu nad Niemnem w woj. nowogrodzkim odbędzie się jarmark doroczny na konie i wyro-

by garncarskie, jeden z największych na Kresach Wschodnich, który w tej pozbawionej kolei okolicy zachował jeszcze tradycyjne znaczenie z dawnych wieków. Interesujący ze względów etnograficznych, jest też jarmark św. Eliasza w Kłomvi, gdzie można oglądać typy huculskie i pokuckie i nabywać wyroby tamtejszego przemysłu ludowego, szczególnie wyroby garncarskie.

4 sierpnia ma powrócić ze swej pierwszej podróży do Ameryki Południowej statek „Sobieski” do Gdyni, który pozostanie w porcie przez kilka dni.

W końcu przyszłego tygodnia będzie zorganizowany cały szereg wybitnych imprez sportowych. W Augustowie w dniach 4 — 7 sierpnia na jeziorze Necko, odbędzie się żeglarskie mistrzostwa Polski na olimpijkach, które poprzedzą tego rodzaju zawody o mistrzostwo Europy. W Warszawie od 4 do 6 sierpnia odbędzie się mecz lawntennisowy Jugosławia — Polska o puchar Europy Środkowej.

5 sierpnia rozpoczną się w Warszawie krajowe zawody lotnicze, które mają trwać przez cały tydzień.

W niedzielę 6 sierpnia odbędzie się w Bydgoszczy torowe wyścigi kolarskie, w Płocku międzyklubowe regaty wioślarskie, w Kiekrzu k. Poznania regaty żeglarskie o mistrzostwo Poznania, w Wiśle międzynarodowy wyścig motocyklowy górski ze zjazdem maszyn w Cieszyńcu.

W Myszyńcu w niedzielę 6 sierpnia jako w dniu Przemienienia Pańskiego odbędzie się doroczny odpust, na którym będzie można podziwiać stroje kurpiowskie.

Najważniejszą imprezą pierwszych dni sierpnia będzie w dniach 5—8 sierpnia w Krakowie święto 25 rocznicy wymarszu kompanii kadrowej Legionów Polskich do walki z

Rosją, na który spodziewany jest przyjazd około 80.000 członków rozmaitych organizacji z całej Polski. W dn. 6 sierpnia rozpocznie się tradycyjny 3-dniowy marsz szlakiem kadrówki z Krakowa do Kielc.

9 sierpnia ma powrócić do Gdyni z wycieczki do fiordów Norwegii statek „Pilsudski”, który po dwudniowym postoju odjedzie 11 sierpnia do Ameryki Północnej.

W Augustowie odbędzie się w dniach od 7 do 11 sierpnia żeglarskie mistrzostwa Europy na olimpijkach urządzone na zlecenie Międzynarodowego Zw. Żeglarskiego i Polskiego Zw. Żeglarskiego przez Yacht Klub Polski. Po ich ukończeniu w dn. 11—16 sierpnia odbywać się będą na jeziorze Białem związkowe regaty żeglarskie zorganizowane przez Oficerski Yacht Klub oraz Yacht Klub Polski.

Do największych imprez sportowych w pierwszej połowie sierpnia będą należeć regaty wioślarskie o Mistrzostwo Polski, Pol. Zw. Tow. Wioślarskich, które odbędzie się w sobotę i niedzielę 12 i 13 sierpnia na jeziorze Witobelskim w Poznaniu (stacja Stęszew).

Poważne inwestycje w solankach Kosowa

Zwiększające się z roku na rok powodzenie Kosowa skłoniło miejscowy samorząd terytorialny do poczynienia pewnych, dość poważnych inwestycji.

Na czoło tych inwestycji wysuwają się: niedawno otwarty basen solankowy oraz częściowo wykończony Dom Zdrojowy z salami rozrywkowymi, czytelnia, biblioteka itp.

Basen solankowy przystosowany jest również do sportów pływackich. Mieści w sobie ponad 3 miliony litrów

Na dnię od 13 do 15 sierpnia zapowiedziano raid krajoznawczy samochodowy Polskiego Touring Klubu dookoła Polski, 13 sierpnia nastąpi rozpoczęcie tygodnia Borów Tucholskich z ogólnopolską wystawą łowiecką, która potrwa do 13 sierpnia.

W połowie sierpnia odbędzie się dwa złoty dnielnicowe Sokoła. Złoty dnielnicy śląskiej odbędzie się 13 sierpnia w Orłowie na Zaozliu, zaś złoty dnielnicy mazowieckiej w dn. 14 i 15 sierpnia w Wilnie.

13 sierpnia w Orłowie będą urządzone w zatoce Gdańskiej inauguracyjne regaty żeglarskie kapielska Orłowo. W Łodzi odbędzie się w tym dniu kolarskie drużynowe mistrzostwa Polski na szosie. W Jastrzębiu Zdroju na Śląsku odbędzie się od 13 do 15 sierpnia turniej tenisowy.

Do Gdyni w dn. 14 sierpnia ma przyjechać statek „Batory” z Am. Północnej.

W dn. 15 sierpnia przypada uroczystość Wniebowzięcia M. Boskiej, a w związku z tym szeregi ogromnych odpustów, których wykaz podamy w najbliższym numerze „Jedziemy”. Niektóre z tych odpustów rozpoczynają się już na kilka dni przed terminem święta, i tak np. do Częstochowy pielgrzymki przybywają już od 10 sierpnia, a tłumy pielgrzymów dochodzą niejednokrotnie do 300.000 osób.

Również w Kalwarii Zebrzydowskiej dokąd przybywa około 150.000 pielgrzymów, uroczystości odpustowe rozpoczynają się już w niedzielę 13 sierpnia.

M. O.

Wakacje na prawdziwej wsi

W jednym z poczytnych dzienników warszawskich ukazał się ostatnio artykuł Dra S-T. o wakacjach na wczasowskich, który poniżej zamieszczamy. (Red.)

Spotykam na ulicy coraz więcej znanych o kolorach twarzy oryginalnych negrów, malajów i czerwonoskórych. Robią wrażenie ludzi wypoczętych, zdrowych, zadowolonych z siebie.

— Aha!... pewnie z urlopu?

Uśmiecha się taki „malaj” tajemniczo i mówi tonem zdobywcy pierwszej premii na loterii fantowej:

— Z wczasów, panie — z wczasów!...

— Jakto, był pan naprawdę na takiej wsi... w zwyczajnej chłopskiej chacie?

— A właśnie! Na najprawdziwszej wsi, w najprawdziwszej chacie...

— No i... co?

— I nic! Doskonale! Pierwszorzędne wakacje! A już miałem nie jechać. Bo i właściwie nie było za co...

— Rozumiem. Dostał pan pożyczkę. „Malaj” parska śmiechem.

— Gdzież tam! Panie drogi — skądżeby pożyczka? Miesiąc temu idę so-

bie ulicą, z urlopem w kieszeni i miną „na kwintę” — aż tu naraz w jakiejś witrynie okna biura turystycznego czytamy: „Urlop z podróżą — za 25 zł!”

Zaszedłem z ciekawości. A no, mówią, istotnie za 25 zł może pan jechać na „wczasy pracownicze” do różnych miejscowości. Sześć dni pobytu na wsi z jedzeniem, pomieszczeniem i kosztami podróży. Każdy następny dzień kosztuje tylko 2 złote i 20 groszy.

Pokazują mi całą furę różnych wiosek od Karpat po Wilno. Parę złotych tanciej, parę złotych drożej za cały wyjazd. Po prostu z konsternacją kupiłem taką „kartę uczestnictwa” i wyjechałem... do Handzlówki...

★

— Otóż, proszę tylko posłuchać! — mówi z ożywieniem taki oliwkowoczekoladowy pan — to nie bluff, ani jakieś podłe reklamiarstwo. Przyjeżdżam do Handzlówki — oczom nie wierzę. Wita mnie uprzejmie pan Magryś, kwatermistrz wczasowiska. Do staję pomieszczenie w chacie...

— W chałupie chłopskiej?

— A no właśnie, w chałupie!... — oburza się „wczasowiec”. — Życzyłbym tylko wielu podmiejskim letniskom, by ich pensjonaty tak wyglądały, jak te chłopskie chałupy! Myśli pan pewnie, że to takie swojskie kurne budy z gnojówkami pod oknem i wieprzkami w sieni? Ani się śni! Nie żadne chałupy, ale prawdziwe domki letniskowe — czyste, miłe, przytulne, wygodnie urządzone. Doskonale jedzenie. Ludzie bardzo grzeczni, uprzejmi, gościnni. Czy pan uwierzy, że wieś ma piękny basen kąpielowy, salę teatralną, dwie własne orkiestry dętą i smyczkową, wytwórnie serów i soków owocowych...

Zostałem w Handzlówce całe dwa tygodnie...

★

Takich Handzlówek jest pono coraz więcej.

Kapitałny pomysł miały tym razem Liga Popierania Turystyki i Centralne Biuro Wczasów Pracowniczych, organizując masowe wakacje dla „szarych ludzi” po wsiach.

Chłop polski nie jest głupi. W lot się orientuje w dobrym interesie. Wykazuje nawet zadziwiający zmysł dobrego kupca, co nie zawsze niestety da się powiedzieć o różnych

przedsiębiorstwach pensjonatowych.

Po pierwszym próbnym zeszlorocznym sezonie wiele wsi nie na żarty zabrało się, jak to chłop umie, garszciami do pracy!

Przebudowano i poodnawiano izby i komory, wybielono ściany, wyszorowano pułapy i podłogi, zakupowano nowiutkie koce, miednice i statki, przeszkolono na kursach gosposie wioskowe — i w ciągu jednego roku wieś zmieniła całkowicie wygląd, przeistaczając się w niezłe letnisko. Pomógł w tym trochę Wydział Powiatowy i pan starosta, spółdzielnia ta i tamta — zrobiło się jakoś!

I przyszło miasto do wsi.

Prawdziwe polskie miasto do polskiej wsi. Robotnik, inteligent. Spotkały się w bezpośrednim, przyjaznym współżyciu trzy na pozór tak krańcowo różne światy społeczne i doskonale się porozumiały.

Dzięki wczasom już w pierwszym obecnym sezonie dziesiątki wsi po różnych kątach Polski zmieniło do niepoznania swój dawniejszy wygląd. Postęp kulturalny i gospodarczy tych nowych letnisk jest w rzeczy samej zadziwiający. Kilkaście tysięcy miejskich „wczasowników” przyniosło tu jednakże sporo cywilizacji i żywej gotówki, o którą dziś tak trudno pod strzechą wieśniaczą!

Pełnia sezonu w uzdrowiskach

Pogodny lipiec przyniósł wzrost frekwencji we wszystkich miejscowościach kuracyjnych

Piękny, upalny lipiec niemal wyludnił większe miasta. Ucieczka z rozpalonych murów miejskich, zyskująca z każdym rokiem nowych zwolenników, w sezonie bieżącym stała się niemal powszechna.

Ożywiony ruch natomiast zaznaczył się we wszystkich miejscowościach letniskowych i kuracyjnych.

Na Wybrzeżu pełna frekwencja, do czego w znacznej mierze przyczyniły się ryczałtowe pobyty LPT.

Wydatne niżki kolejowe do Sławska i Sianek oraz na Ziemię Wschodnią również zaludniły te okolice pokazaną liczbą letników.

Wielkim powodzeniem cieszą się **Wczasy pracownicze**, zorganizowane na terenie całego kraju. Wszystkie wczasowiska przepełnione, a w wielu z nich miejsca zamówione są z góry na najbliższy okres.

Również i uzdrowiska nasze nie mogą uskarżać się na brak powodzenia. Napływ letników i kuracjuszy w ostatnich tygodniach lipca znakomicie wzrósł, na sierpień zaś spodziewana jest wszędzie nowa fala gości.

W Zaleszczykach

na sławnej polskiej Rivierze, gdzie dojrzewają już morele, a innych owoców w bród — na plaży naddnie-strzańskiej gęsto od „czarnego ludu”, opalonego na brąz.

Piękne i ciekawe turystycznie okolice Zaleszczyk mają częstych gości spośród kuracjuszy, którzy zapędzają się z uzdrowiska nawet w dalsze regiony bądź kajakami, bądź też innymi środkami lokomocji.

Rozgwar wypełnia pensjonaty, kawiarnie i ulice słonecznego letniska, a już w pierwszych dniach sierpnia zjadą tu nowe rzesze kuracjuszy na wypoczynek. Wiedzą przecież dobrze, że sierpień w Zaleszczykach pełen jest gorącego słońca, a przytem — to miesiąc owoców.

Do Zakopanego

również z każdym dniem zjeżdżają liczne grupy letników, pragnących znaleźć wypoczynku w atmosferze tatrzańskiej przyrody.

Wielka atrakcję stanowią zawsze dla przybyłych gości **wspaniałe inwestycje tatrzańskie**, a więc kolejka na Kasprowy Wierch, kolej widokowa na Gubałówkę, restauracje i kawiarnie na tych łatwodostępnych terenach, a

wreszcie „Gospoda pod Pancernym Towarzystwem” na Łysej Polanie. **Wszędzie pełno letników**, łaknących powietrza i słońca.

Poważne zainteresowanie w całym kraju budzi już anonsowany „Tydzień gór”, który odbędzie się w Zakopanem w okresie od 7 do 12 września br. Niewątpliwie zwabi on pod Giewont tłumy turystów nie tylko z całej Polski, ale i z zagranicy.

Bardzo liczny napływ kuracjuszy obserwuje się

w Szczawnicy

Wprawdzie początek sezonu był tutaj nieco słaby, obecnie jednak **frekwencja jest pełna** i utrzymuje się na poziomie z lipca ub. roku.

Szczególnie ożywiony ruch panuje w **nowoczesnym inhalatorium** i przy źródłach. Grupują się tutaj codziennie prawdziwe tłumy kuracjuszy.

Pełne są również parki zdrojowe

Nowoczesne inhalatorium w Szczawnicy

koncerty, lekkie przedstawienia teatralne, występy znakomitych artystów itd.

Piękny i licznie frekwentowany sezon przeżywa

Rymanów - Zdrój

ślicznie położona wśród lasów szpilkowych miejscowość.

Kuracjusze mile spędzają czas na przyjemnych wycieczkach w piękne okolice, inni gromadzą się w parku zdrojowym, gdzie codziennie odbywają się koncerty, wreszcie wieczorem urządzone są dancingi w domu zdrojowym.

Wielką popularność zyskały sobie ciekawe i pomysłowo organizowane wycieczki autokarem.

Z Jastrzębia - Zdroju

donoszą nam o **znacznym wzroście popularności** tego śląskiego uzdrowiska. Przyczyniają się do tego zarówno **wybitne walory lecznicze** uzdrowiska, jak też jego **malownicze położenie**.

Jastrzębie posiada wszystkie **udogodnienia nowoczesnej stacji leczniczej**, a równocześnie nie zatraciło **spokoju i ciszy** doskonałej stacji klimatycznej, chętnie więc jest odwiedzane przez tych, którzy pragną **przeprawa dźić kurację**, a zarazem **spokojnie wypocząć** w otoczeniu przyrody.

Na sierpień spodziewany jest **liczniejszy zjazd kuracjuszy**

do Inowrocławia

W miesiącu tym przypada co roku największa frekwencja w tym uzdrowisku, co zresztą jest całkiem zrozumiałe, gdyż pora ta w Inowrocławiu jest dla letników **najmilsza**.

Dużo słońca, ciepłe wieczory, urozmaicony i atrakcyjny program imprez rozrywkowych, wreszcie **umiarkowane ceny** — oto walory Inowrocławia, które obok walorów leczniczych zyskują mu coraz większą liczbę zwolenników.

Obecnie wprowadzone **kuracje ryczałtowe** zwiążą niewątpliwie nowe rzesze gości do Inowrocławia, który już **pulsuje życiem pełnego sezonu**.

Zakład kąpiei borowinowych w Inowrocławiu

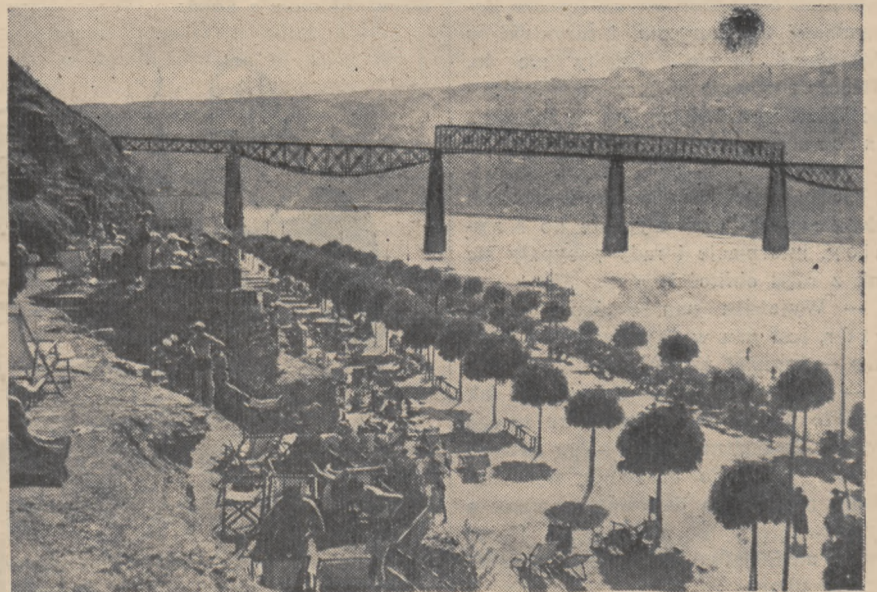
oraz szlaki w Pieninach, licznie uczęszczane przez turystów.

Pobyt w uzdrowisku uprzyjemnia szereg imprez artystycznych, jak

W roku bieżącym Rymanów znacznie powiększył swoje możliwości kuracyjne dzięki **rozszerzeniu inhalatorium solankowo - jodobromowego**.

Wiadukt kolejowy w Głębcach (Beskidy śląskie)

Widok na plażę w Zaleszczykach

Przeszłość Kalwarii Zebrzydowskiej oraz jej atrakcje turystyczne

Kalwaria Zebrzydowska, dzisiaj jeden z najważniejszych ośrodków przemysłu i targów meblarskich, leży na szlaku kolejowym, prowadzącym z Krakowa przez Wadowice do Sucheji i Zywca, w górzyście i lesistej okolicy podkarpackiej, posiadającej

znakomite warunki klimatyczne.

Kalwaria słynie od wieków w Polsce jako jeden z najważniejszych ośrodków życia religijnego.

Aż do końca XVI wieku w miejscu dzisiejszego miasteczka i wspaniałego klasztoru oo. bernardynów rósł jednolity, czarny bór, ciągnący się niemal od przedmieść Krakowa, aż na wysoką ścianę zachodniego Beskidu.

Był to teren rzadko zaludniony notowany w kronikach jako niespokojny pas ziemi, nawiedzanej jedynie przez

bandy rozbójnicze.

W Kalwarii właśnie, na Górze Berwald należącej dzisiaj do klasztoru wznosił się głośny w historii rozbójnictwa w Polsce zameczek okrutnej Włódkowej z Berwaldu.

Pod koniec XVI wieku lasy, rosnące na terenach dzisiejszej Kalwarii przeszły na własność rodu Zebrzydowskich. Jeden z przedstawicieli tego możnowładczego rodu, Mikołaj, głośny rokoszaniec, postanowił tutaj zbudować kościół i klasztor na cześć Krzyża św., pieczę nad którym powierzył oo. bernardynom.

Dotąd istniejąca, zbudowana na stromym wzgórzu, piękna, wczesno-barokowa kaplica św. Krzyża, jest właśnie dziełem Mikołaja Zebrzydowskiego.

Syn i wnuk Mikołaja, stosując się do planu zakonników, pragnących

swą nową siedzibę przenieść do Kalwarii, to jest miejsce poświęcone rozważaniom Męki Pańskiej, wzniesli na sąsiednich terenach szereg mniejszych i większych kaplic, poświęconych Męce Pańskiej i Najśw. Maryi Pannie.

Wysiętek budowlany zakończyło wystawienie wielkiego kościoła głównego i klasztoru.

Rozrzucone po wzgórzach kaplice

kalwaryjskie, wraz z potężnymi masami poniżej wybudowanego klasztoru i kościoła głównego należą do świetniejszych zabytków architektury barokowej w Polsce.

Wnętrza kaplic (kaplicy św. Krzyża) zdobią

wielkich wymiarów obrazy

z historii Męki Pańskiej. Są to dzieła o. Franciszka Lekszyckiego,

bernardyna (zm. 1668), najwybitniejszego malarza religijnego w Polsce w pierwszej połowie XVII w.

Kalwaria słynie od wieków jako miejsce odpustowe. Cudami wstawiony wizerunek Matki Boskiej, pomieszczony około połowy XVII w. w ołtarzu kościoła głównego ściera rokrocznie

tysiączne rzesze pielgrzymów

z całego Podkarpacia. Wizerunek ten jest wierną, w pierwszej poł. XVII w. wykonaną kopią głośniejszą na cały Wschód Matki Boskiej Włodzimierskiej, wielkiego dzieła szkoły nowgorodzkiej z XI wieku.

Dr M. Skrudlik

Park Przyrody w Tatrach na terenach lasów państwowych

Jeszcze przed kilku miesiącami stało się wiadome, że na całym obszarze, należącym do Lasów Państwowych w Tatrach, utworzony będzie tzw. „park przyrody”.

Dopiero jednak ostatnio w „Monitorze Polskim” z 8.VII ogłoszone zostało zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, uznające lasy państwowe na obszarze nadleśnictwa Jaworzyna i Zakopane w krakowsko-śląskim okręgu Lasów Państwowych za tzw. lasy ochronne. Równocześnie zarządzenie to utworzyło szczególną jednostkę organizacyjną dla tych lasów pod nazwą

„Park Przyrody w Tatrach”.

Zaznaczyć należy, że „park przyrody” w organizacyjnym jego ujęciu różni się zasadniczo od projektowanego swego czasu „parku narodowego w Tatrach”. Park przyrody został utworzony wyłącznie na terenie, należącym do Lasów Państwowych, podczas gdy projektowany ongiś park narodowy miał objąć także i inne tereny.

Obszary leśne w Tatrach, należące do Lasów Państwowych, uznane zostały we wspomnianym zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

za lasy ochronne ze względu na ich znaczenie przyrodniczo-naukowe.

Zarządzenie określiło także zadanie parku przyrody, które polega na utrzymaniu tatrzańskiej flory i fauny, oraz na ochronie wszelkich innych tworów przyrody, których zachowanie leży w interesie publicznym ze względów naukowych, estetycznych, historycznych, pamiątkowych, lub ze względu na swoiste cechy krajobrazu.

Park będzie organizacyjnie podległy bezpośrednio Dyrekcji Lasów Państwowych okręgu krakowsko-śląskiego. Na czele parku stoi kierownik (z siedzibą w Jaworzynie), a jako ciało doradcze i opiniodawcze działać przy nim będzie

specjalna komisja.

Do zadań parku przyrody w Tatrach należeć będzie ustalenie odpowiednich miejsc wstępu do parku oraz dróg, ścieżek i szlaków dla ruchu motorowego, konnego i pieszego osób nie należących do administracji Lasów Państwowych.

Zarządzenie tworzące park przewiduje, że mateczniki i rezerwaty oraz miejsca szczególnie ważna z punktu widzenia flory i fauny, będą zamknięte dla ruchu. Pod karnymi rygorami

niedopuszczalne jest w parku niszczenie w jakikolwiek bądź sposób flory i fauny, strzelanie z wszelkiego rodzaju broni palnej, rozpalanie ognisk, pływanie na wodach parku.

Zbieranie nasion, grzybów, jagód, ziół itp. może być dozwolone tylko w takich granicach i w taki sposób, aby nie przyniosło to szkody podlegającym ochronie tworom przyrody.

Turystyka na terenie Parku Przyrody

Zasady i warunki ruchu turystycznego na obszarze parku przyrody w Tatrach określić mają instrukcje, wydane przez Dyrekcję Naczelną Lasów Państwowych. W szczególności więc instrukcje te ustalą trasy masowego ruchu turystycznego, wycieczkowego i narciarskiego oraz kierunki ścieżek turystycznych, sposób ich przeprowadzania, jak również określą miejsca i warunki budowy schronisk, obozowania i biwakowania turystów, a także campingu.

Zarządzenie wreszcie przewiduje, że kierownik parku może zewolnić na wstęp i przebywanie w miejscach zamkniętych dla osób nie należących do administracji Lasów Państwowych, jak również na zbieranie i wynoszenie w celach naukowych okazów roślinnych, zwierzęcych i mineralnych.

Informatorzy

Ponoć Stańczyk powiedział, że najwięcej na świecie jest doktorów... To prawda. Ale za czasów Zygmunta nie znano wszak jeszcze komunikacji mechanicznej i turystyki w dzisiejszej formie... Gdyby nie to, Stańczyk równie dobrze mógłby powiedzieć, że najwięcej jest na świecie... informatorów.

★

Kiedy w pewnym gronie wyraziłem nieogłędnie zamiar wyjazdu do Krynicy, informacje i rady posypały się jak z rogu obfitości:

— Wyjeżdża pan o ósmej wieczór, jest pan w Krynicy w południe — grzmiał wuj Alojzy.

— Skądże znów — przerwała jak zwykle ciotka Stefa, znana ze swego „esprit de contradiction” — ty zawsze musisz wszystko pokreślić; wyjechaliśmy przecież o dziewiątej rano, a przyjechaliśmy po północy. Przez twoje niedołęstwo omal nie nocowaliśmy na ulicy...

Podczas gdy spór między małżeń-

stwem zaostrzał się z sekundy na sekundę, pan Ignacy, poważny referent jednej z poważniejszych instytucji, informował mnie z kolei:

— W Koluszkach pociąg stoi 15 minut. Jest tam bufet renomowany z powodu pewnych pasztecików... Palce lizać... Radzę wysiąść i skosztować — czasu jest przecież dość. Wódeczka też niczego...

— Musi się pan przesiadać dwukrotnie: w Krakowie i w Tarnowie

— rzuciła w międzyczasie młoda, jasnowłosa pani. — Miałam z tego powodu wiele kłopotu i pewno bym wcale nie dojechała, gdyby nie jeden bardzo rycerski porucznik ułanów... Był na tyle dobry, że przeczekał ze mną te 8 godzin do pociągu krynickiego.

— Musi pan zabrać ze sobą jedzenia na cały dzień, bo inaczej umrze pan z głodu — dorzuciła inna pani.

— Musi pan pójść na dworzec wschodni, żeby dostać miejsce — radził jakiś starszy pan. — Inaczej będzie pan jechał stojąc.

— A niech pan aby przesiadając się po drodze nie pomylił pociągu! — przerwała na chwilę spór ciotka.

— I niech pan nie oddaje rzeczy na bagaż, bo przyjdą na trzeci dzień — padło jeszcze dodatkowo... Przyznaję się — byłam oszłomiona.

★

Ochłonawszy jednak, postąpiłem jak poczciwa Ofelia w parodii Hamleta; kiedy królewicz radzi jej iść do klasztoru, odpowiada: dziękuję, rad mi nie potrzeba... To też postanowiłem po-

Państwo jada na „letniaki”...

Niedole warszawian na letniskach podmiejskich

Przez ulice miasta jedzie stępa chłopski wóz.

Na wozie dobytek trzypokojuowego mieszkania; łóżka, szafa rozkładana, materace, leżaki, umywalka i kubelki, tłumoki z pościelą. Na tłumokach — pomocnica domowa, ściskająca kurtczowo w ręce naftową lampę i kosz ze zbiorem cennego szkła „rodzinnego”.

Chłopski konik opieszale wlecze się krok za krokiem ku rogatkom, nie zwracając najmniejszej uwagi na auta. Kierowcy sobie, a konik sobie; nigdy nie wiadomo, kiedy wyniknie z tego katastrofa, tym bardziej że kmiotek sennie kiwa się na wozie, siedząc na meblowym fotelu i mając na kolanach drewnianego konia na biegunach.

— Wio malutka, wio, wyjechaliśmy o świcie a na wieczór dojadziem!

Obrazek taki nie należy bynajmniej w Warszawie do przeszłości. Wprawdzie, nieśmiertelny Kostrzewski z właściwym sobie talentem przedstawiał już za dawnych lat jak to „państwo jada na letniaki”, ale i dziś obrazki tego typu nie są bynajmniej rzadkością.

★

Na wszystkich polach poczyniliśmy olbrzymie postępy. Zbudowaliśmy na pustkowi Gdynię i C.O.P. Pokryliśmy cały kraj siecią potężnych inwestycji przemysłowych, wybudowaliśmy koleje linowe, hotele turystyczne, zmotoryzowaliśmy drogi, ale nie potrafiliśmy, z niewiadomych przyczyn ruszyć naprzód rzeczy na pozór drobnej: organizacji ruchu letniskowego pod Warszawą.

Wystarczy udać się dymiącym samowarkiem na linię Otwocką, aby stwierdzić jak niewiele się tam zmieniło od tych lat kiedy rogatki w Warszawie były na pl. Unii Lubelskiej.

Te same drewniane, pozbawione jakiegokolwiek stylu „wille” te same piaszczyste drogi, te same maleńkie

sklepiki, w których im gorszy jest towar, tym wyższe ceny.

Pocziwi kmiotkowie podwarszawscy oraz właściciele „willi”, rekrutujący się głównie ze sfer drobniomieszkańskich nie mogą ani rusz zrozumieć, że Polska dzisiejsza, to kraj inny niż lat temu 25, a wyraz „modernizacja” obco dźwięczy w ich uszach.

Wiedzą zresztą, że „letniaki” i tak przyjadą; nawet nie potrzeba dawać ogłoszenia że:

Jest do wynajęcia letnie pomieszczenie z wygodami, może być dla państwa z dziećmi. Tamże pokój dla pojedynczej osoby.

Wiadomość w Gęsim Dolku pod Warszawą.

W Warszawie jest wiele takich rodzin, które okoliczności zmuszają do spędzenia wakacji pod miastem. Wy-

biera się więc z początkiem sezonu pani domu do Gęsiego Dolka i szuka odpowiedniego dla siebie „pomieszczenia”. Jeżeli sama jeszcze żyje wspomnieniem lat przedwojennych, nie zwróci uwagi na rodzaj mieszkań i wygod, ale ludzie współcześni, wychowani już zgodnie z przykazaniami higieny, nie będą na pewno zachwyceni ani miejscowością, ani jej „willami”.

Kmiotkowie się wówczas gorszą: — Nie ma wygod? — moja pani, tu lepsze od pani mieszkały i nic nie mówiły! Weranda jest duża, okiennice na oknach, żeby się złodziej nie dostał, dwa haki w drzewach na hamak, a wygodą o kilka kroków stąd!

★

Gdy się nie ma co się lubi, to się lubi co się ma.

Dlatego właśnie żółtawe wille podmiejskie, których sam wygląd przypisać może o melancholii, pełne są

JK

I tego lata. Dlatego w brudnym piasku przed domami bawią się dzieci. Dlatego w cieniu drzew na hamakach leżą zagłębione w betach postacie kupców z dzielnicy północnej. Dlatego miłą rozrywką dla letników w porze wieczorowej jest skrzekot gramofonów, które również (zgodnie z tradycją) przywożone są na letnie „pomieszczenia”.

Słowem, wszystko się dzieje tak jak przed laty 25. Jedynie nowe budynki pensjonatów wnoszą pewne ożywienie w monotonię letnisk podwarszawskich. Pensjonaty mają wspólnie nazwy: „Riviera”, „San Remo”, „Wenecja” ale ceny pobierane przez właścicielki tych wspaniałych przybytków, znacznie przewyższają poziom cen pobieranych naprawdę na Rivierze i na prawdziwym Lido.

Warszawa, której rozrost w ostatnich latach stał się imponujący, nie powinna obojętnym okiem patrzeć na zaniedbanie swoich najbliższych okolic. Wprawdzie władze powiatowe dokładają wszelkich sił, aby zlikwidować chaos w budownictwie podmiejskim, aby wypłenić spod miasta typ drobnego spekulanta-dorobkiewicza, który dla podniesienia bodaj w minimalnym stopniu swego zarobku gotów jest zeszpecić okolice, jednak wysiłki te są niewspółmierne do ogromu zaniedbania, otaczającego Warszawę.

Co gorsza, zaniedbanie to obserwujemy naraz w kilku dziedzinach. Kolejki wąskotorowe, poza jedną tylko linią kolei elektrycznej, są tak samo zacołane jak i letniska. Sprawa nie mniej ważna — arowizacji znajduje się na fatalnym poziomie. Wiadomo przecież, że po nabiał, po mięso, po owoce jeżdżą gospodynie z letnisk do Warszawy. Organizacja terenu nie mniej pozostawia do życzenia. Wisła przepływająca w pobliżu letnisk „pomieszkań” jest mało wykorzystywana; poza jednym bodaj Świdrem, gdzie urządzono plażę, brzegi Wisły pozostawiono w stanie dzikim. Próbowano wprawdzie tego lata urządzić wzorową plażę pod Miedzeszynie, ale i ta próba się nie powiodła. Rozpoczęte już roboty przerwano, a umowa o dzierżawę terenu, jak donosi prasa, została unieważniona.

Old.

dróżować własnym... rozumem.

Za trzy złote kupiłem sobie rozkład jazdy polskich kolei państwowych. To naprawdę bardzo ciekawa i pouczająca książka. Radziłbym z całego serca wszystkim obywatelom płci obojga, wybierającym się w podróż, dokładne przestudiowanie jej... Można bowiem w ten sposób uniknąć zarówno przykrości osobistych, jak i wprowadzania w błąd innych. Jednym słowem uprzyjemnić sobie i innym egzystencję.

Bo oczywiście z rozkładu jazdy wynikało, że pociągi o których wspominali moi informatorzy, w ogóle nie istnieją! Ze wzamian są inne — znacznie szybsze, dogodniejsze i bezpośrednie. Ze przez Koluszki w ogóle się nie przejeżdża, a jeśli już konieczne, to postój trwa tylko 3 minuty i kto zapragnie pasztecików, ten snadnie będzie je mógł spożywać w spokoju, do... następnego pociągu. Ze bagaż przychodzi pewnie i punktualnie, o ile oczywiście nada go się prawidłowo i za odpowiednim biletem. Ze na dworzec wschodni nie ma po co jeździć, bo miejsc jest dość. Ze jeść można w wagonach

restauracyjnych, gdzie posiłki zasadnicze są tanie, smaczne i dobrze podane, a spożywane w spokoju ducha, nie parząc sobie dłoni czy języka, z wielkim natomiast dla żołądka dobrodziejstwem.

Co zaś do przesiadania w Tarnowie — to wprawdzie rozkład tego wyraźnie nie mówił — jednak wynikało zeń jasno jak na dłoni, że tak długi pobyt przystojnej panią w tym mieście, nie miał innych przyczyn, jak... galanterię porucznika, który dla celów „egoistycznych” wykorzystał nieświadomość kobiety w sprawach ruchu pociągów.

Przestudiowawszy rozkład jazdy, doszedłem do wniosku, że z Warszawy do Krynicy można zjechać w 7 i pół godziny, plus 3 i pół godzinny wypoczynek w Krakowie na zjedzenie obiadu i wędrowkę po mieście. A Kraków, wbrew temu co się często z przekąsem w Warszawie sądzi — to naprawdę bardzo stare, bardzo miłe, bardzo kulturalne, a nade wszystkim bardzo polskie miasto!

Wyjechałem tedy z Warszawy o g. 7.56 motowagonek ekspresowym, który nie wiadomo dlaczego gazety

nazywają „lux-torpeda”? Bowiem ani to żaden „lux”, za który płaci się zresztą cenę biletu trzeciej klasy ze wszystkimi możliwymi zniżkami (choć „informatorzy” znów dowodzili, że „torpeda” jest bardzo droga i zniżki nieważne) — a już tym bardziej nie podobne to do torpedy. Nazywać wagon torpedą mogą tylko ludzie, którzy nigdy w życiu torpedy na oczy nie widzieli.

Wyjechawszy tedy z Warszawy około ósmej rano, napiłem się po drodze smacznej herbatki z ruchomego bufetu międzynarodowego towarzystwa wagonów sypialnych, a w południe, akurat w chwili, gdy z wieży Mariackiej rozlegał się historyczny hejnał, stanąłem w Krakowie: 321 km w cztery godziny.

Co robiłem przez dalsze 3 i pół godziny w Krakowie, to, jak mówił wielki Kipling — już inna historia... W każdym razie czas ten minął bardzo szybko i miło. A o 15.30 innym motowagonek opuściłem gród podwawelski, by już o 18.58 stanąć w perle naszych uzdrowisk — Krynicy.

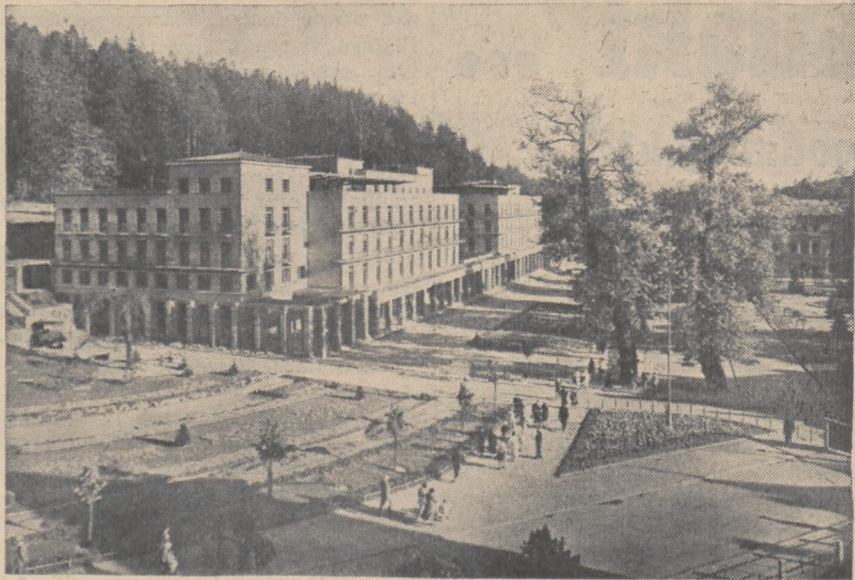
Tedy — wbrew przygodnym informatorom — podróż była tania, wy-

godna (rezerwowane miejsca), a nade wszystko s z y b k a.

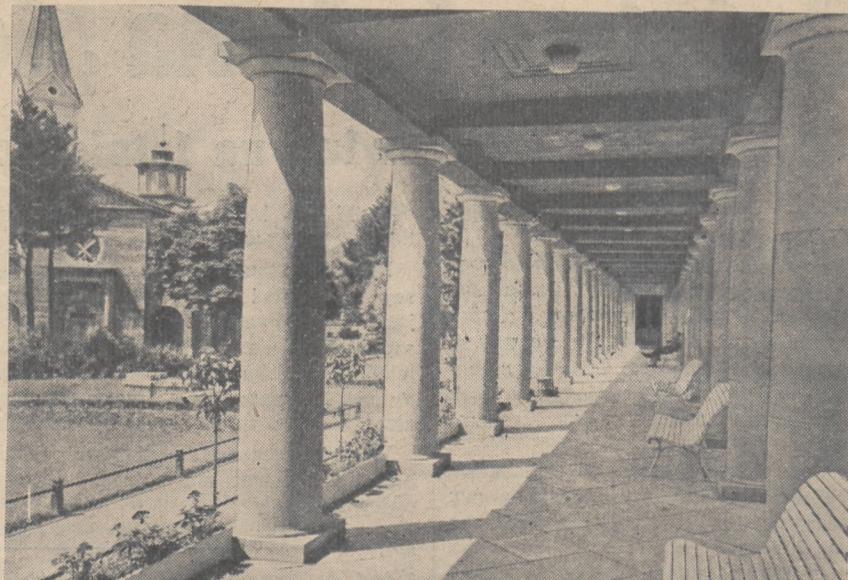
To też dziś radzę każdemu z całego serca: nie słuchać prywatnych informacji, ale — jak przystoi przedstawicielowi wielkiego narodu — stać się w podróży samodzielnym... Z rozkładem jazdy pod pachą człowiek inteligentny objechać może spokojnie całą Polskę... Ba — nawet cały świat.

Jim Poker.

Dom Zdrojowy w Krynicy

Pod kolumnadą Domu Zdrojowego

Wielki sezon w Krynicy

Ponad 8 tys. osób odwiedziło w ciągu lipca królowę polskich uzdrowisk

Tegoroczny sezon w Krynicy płynie pod znakiem pełnej frekwencji kuracjuszy. Polityczna sytuacja międzynarodowa, zwana powszechnie „wojną nerwową”, nie odbiła się zupełnie na pracy tej wspaniałej miejscowości kuracyjnej, co wymownie świadczy o całkowitym opanowaniu wewnętrznym naszego społeczeństwa.

Pensjonaty, ulce i słynny deptak w Krynicy przepelnione są rozgwarem licznych gości, którzy zjechali tu w ciągu lipca w liczbie ponad 8 tysięcy osób.

Ogólną uwagę zwraca szereg wybitnych osobistości, przybyłych na wypoczynek i kurację, jak marszałek Mankowski, biskup polowy ks. Gawliński i inni. Bardzo licznie zjechali tu również wojskowi, których grupuje piękny oficerski Dom Wypoczynkowy.

Ogromnym powodzeniem cieszy się kolejka górską na Górę Parkową, która szczególnie dla ludzi chorych na serce stała się prawdziwym błogostwem, umożliwiając im szybkie i bez zmęczenia wydotanie się na pełną słońca polanę Góry Parkowej. Kolejka przewozi codziennie ponad tysiąc osób.

Bardzo licznie odwiedzany jest również basen z plażą i kąpielami słonecznymi, gdzie codziennie gromadzą się tłumy kuracjuszy. Wieczorem zaś, po słonecznym dniu, nie można uskarżać się na brak atrakcji i rozrywek.

Mamy więc operetkę wileńską, która zdobyła już sobie zasłużone powodzenie, mamy szereg pomniejszych

impres wędrownych trup artystycznych, godnych widzenia, reszty zaś dopełniają liczne dancingi, jak zwykle przepelnione, zarówno w samej Krynicy, jak też i w bliskiej okolicy uzdrowiska.

Ogólną uwagę kuracjuszy zwraca nowa wielka inwestycja Krynicy, a mianowicie wspaniały Dom Zdrojowy, niedawno oddany do użytku.

Olbrzymia ta budowla jest właściwie hotelem zdrojowym, mogącym

pomieścić 175 osób w 120 pokojach, urządzonych nawskroś nowocześnie, z pełnym komfortem. Dla użytku mieszkańców gmachu istnieje w nim 14 specjalnych kabin dla uniwersalnych kąpiel, co stanowi znakomitą wygodę, gdyż nie zmusza do chodzenia do Starych czy Nowych Łazienek.

Wzdłuż całej szerokości gmachu biegnie pięknie rozwiązana kryta kolumnada, której cieniasty chłód często

służy za schronienie gościom z deptaku, gdy słońce zbyt intensywnie grzeje. Nad kolumnadą mieszczą się bardzo obszerne tarasy hotelowe.

Z drugiej strony Domu Zdrojowego widać pracę nad zakładaniem ślicznego ogrodu kwiatowego. Ogród ten łączyć się będzie z Górą Parkową, zdobić go będzie pięknie zdobiony basen, a w przyszłości tędy prowadzić będzie aleja spacerowa. Ta z wielkim gustem zaprojektowana inwestycja podniesie znakomicie estetykę tej części uzdrowiska, które i dziś zbiera już pełne pochwały zachwyty kuracjuszy.

A liczba gości w Krynicy zwiększa się z dnia na dzień. Na pierwsze dni sierpnia spodziewana jest nowa wielka fala kuracjuszy, z których wielu już zarezerwowało sobie pokoje w pensjonatach.

Rojna Krynica rozbrzmiewać będzie jeszcze większym gwarem.

Nie zmuszajcie nas do zawierania znajomości!

Wspólny stół w pensjonacie

nie każdemu odpowiada

Wywalaniem otwartych drzwi byłoby udowadnianie, po co wyjeżdża się na urlop; nie mamy też zamiaru tego robić. Faktem niezaprzeczonym jest jednak to, iż każdy z wyjeżdżających na letnisko, czy do uzdrowiska ma inny sposób odpoczywania. Jedni chcą ciszy i spokoju, jak najmniejszego kontaktu z ludźmi. Inni od razu, od pierwszej chwili po przyjeździe szukają gwaru i łakną jak najliczniejszego, wesołego towarzysztwa.

Wobec tych różnorodnych upodobań

ciężki orzech do zgryzienia mają właściciele pensjonatów z urzędzeniem jadalni. Czy urządzać wspólny stół dla wszystkich gości pensjonatu, zmuszając tym samym przybyszów do poznawania się i prowadzenia podczas posiłków banalnych rozmów, czy też obok wspólnego stołu instalować indywidualne stoliki, przy których mogłyby spożywać posiłki osoby pragnące samotności.

Mając kilka dni wolnych wyjechałem do jednego z pensjonatów Milanówka. Na urządzenie pensjonatu i jakoś utrzymania nie narzekam. Bardzo jednak dał mi się we znaki wspólny stół.

Właścicielka pensjonatu, przemiła zresztą osoba, starała się o jak najpogodniejszy nastrój przy stole. Wysiłki jej nie odnosiły jednak skutku. Wszyscy, jakgdyby się umówili, poruszali te sprawy i tematy od których właśnie uciekłem z Warszawy. Czulem się jak przysłowiowy pies w studni. No ale co miałem zrobić? Osobnych stolików nie było, musiałem tkwić przy wspólnym stole.

Mógłbym wprawdzie poprosić o przysyłanie mi posiłku do pokoju i tak też wreszcie zrobiłem, nie od razu jednak wpadłem na ten pomysł.

Na ten temat również nasuwa mi się krytyczna uwaga. Płaciłem za pokój z utrzymaniem 8 zł dziennie. Dodatkowo, za służbę miałem zapłacić 10 proc. od ogólnego rachunku. Oprócz tego zaś, gdy zażądałem przysyłania

posiłków do pokoju kazano mi płacić dodatkowo po złotówce dziennie.

Uważam, iż w takich warunkach ta dodatkowa opłata jest wysoka i krzywdząca. Z jakiej racji miałem ją płacić, kiedy nie z mojej winy, bo z braku oddzielnych stolików musiałem uciekać od wspólnego stołu jadalni.

Podczas tegorocznego lata byłem również przez kilkanaście dni w Augustowie. Zamieszkałem w nowo otwartym Hotelu nad Jeziorami. Tam każdy z mieszkańców miał swój własny stół i nie potrzebował brać udziału w ogólnym życiu. Nie znaczy to jednak zupełnie, żeby ludzie od siebie stronili. Przeciwnie. Po kilku dniach, gdy towarzystwo się zgrało i dobrało, zsunęto kilka stolików razem i samodzielnie z własnej woli urządzono wspólny stół.

Na tych dwóch przykładach można oprócz wniosek, iż właściciele pensjonatów nie powinni przymuszać swych gości do wzajemnego poznawania się. Każdy, jak będzie miał ochotę, może nawiązać stosunki towarzyskie. W ostateczności, jeśli sam sobie nie poradzi, zwróci się o pomoc do kierownika pensjonatu.

Każdemu trzeba umożliwić takie spędzenie wypoczynku na jakie ma ochotę. Z tego też powodu troską właścicieli pensjonatów powinno być urządzenie oprócz wspólnego stołu osobnych stolików i nie pobieranie specjalnych opłat za przysyłanie posiłków do pokoju. **zet.**

Krynica. Jeden z najnowocześniejszych pensjonatów

POCIĄGI POPULARNE

od 1 do 15 sierpnia br.

Z DOKP. Warszawa:

- 11—16.VIII. Warszawa Główna — Zaleszczyki, wycieczka z włączeniem do kart kontrolnych kuponów na świadczenia dodatkowe w cenie 1 zł od osoby.
- 11—16.VIII. Warszawa Gd. — Kalwaria Zeb., pielgrzymka z zatrzymaniem w Krakowie, Wieliczce i Częstochowie.
- 11—15.VIII. Łódź Fabr. — Kalwaria Zeb., z zatrzymaniem w Krakowie, Wieliczce i Częstochowie.
- 12—15.VIII. Chojny — Częstochowa, wycieczka.
- 12—16.VIII. Łódź Kaliska — Gdynia, wycieczka.
- 12—16.VIII. Częstochowa — Gdynia, wycieczka.
- 12—16.VIII. Warszawa Gd. — Wieliczka, pielgrzymka z zatrzymaniem w Krakowie i Częstochowie.
- 12—16.VIII. Warszawa Gd. — Częstochowa, pielgrzymka z zatrzymaniem w Krakowie i Częstochowie.
- 12—16.VIII. Warszawa Gd. — Częstochowa, pielgrzymka.
- 12—15.VIII. Włochy — Częstochowa, pielgrzymka.
- 12—15.VIII. Pabianice — Częstochowa, pielgrzymka.
- 12—15.VIII. Zgierz — Częstochowa, pielgrzymka.
- 13—16.VIII. Warszawa Gd. — Częstochowa, pielgrzymka.
- 13—17.VIII. Warszawa Gd. — Częstochowa, pielgrzymka.
- 14—16.VIII. Warszawa Gd. — Częstochowa, pielgrzymka.

Z DOKP. Radom:

- 12—17.VIII. Zdobunów — Gdynia, wycieczka z zatrzymaniem w Warszawie.

Z DOKP. Wilno:

- 6.VIII. Lida — Niemen, wycieczka.
- 12—16.VIII. Wilno — Warszawa, wycieczka z włączeniem do kart kontrolnych kuponów na świadczenia dodatkowe w cenie 0.20 gr od osoby.
- 12—17.VIII. Wilno — Gdynia, wycieczka.
- 13—15.VIII. Białystok — Warszawa, wycieczka.
- 14—16.VIII. Głębokie — Wilno, wycieczka.

Z DOKP. Toruń:

- 6.VIII. Bydgoszcz — Solec, wycieczka na Dożynki do Solca.
- 6.VIII. Toruń Gł. Gołub na Zjazd Śpiewaczy.
- 11—16.VIII. Grudziądz — Orłowa, Zjazd Złot Sokołów z zatrzymaniem w Częstochowie.
- 12—15.VIII. Sierpc — Gdynia, wycieczka LMK.
- 12—15.VIII. Toruń — Wieliczka, pielgrzymka z zatrzymaniem w Częstochowie i Krakowie.
- 13.VIII. Bydgoszcz — Tleń, wycieczka.
- 13.VIII. Bydgoszcz — Tuchola, zjazd, Zjazd Rzemiosła.

- 15.VIII. Nakło — Pakość, pielgrzymka.

Z DOKP. Poznań:

- 10—12.VIII. Ostrów — Częstochowa, pielgrzymka.
- 11—14.VIII. Poznań — Orłowa, wycieczka Tow. Gimn. „Sokół” na Zaolzie.
- 11—14.VIII. Poznań — Wilno, wycieczka Tow. Gimn. „Sokół” na Zaolzie.

- 12—15.VIII. Kalisz — Kalwaria Z., pielgrzymka z zatrzymaniem w Krakowie, Piekarach Śl. i Częstochowie.

- 13—16.VIII. Poznań — Częstochowa, pielgrzymka.

- 13—16.VIII. Kalisz — Częstochowa, pielgrzymka.

- 15—16.VIII. Wieluń — Piekary Śl. pielgrzymka.

Łodziami po Dunajcu

będziemy jeździli za stałą taryfą

Słynni „flisacy” pienińscy, przewożący turystów przełomem Dunajca przez Park Narodowy Pieniński w prymitywnych czółnach, dłubanych w pniach topolowych i wiązanych po kilka obok siebie, zorganizowani są w zatwierdzonym przez Starostwo nowotarskie związku, regulującym całą porządek przewoźnictwa, obowiązki i prawa „flisaków” itd.

Zatwierdzony przez Starostwo cennik na rok bieżący obliczony jest na przewóz 6 osób. Ze Sromowiec Niżnych (pod Trzema Koronami, na

wprost Czerwonego Klasztoru) do Szczawnicy przejazd ten kosztuje 15 zł, do Krościenka — 18 zł (tzn. po 3 zł od osoby). Z Czorsztyna: do Szczawnicy — 22 zł, do Krościenka — 25 zł.

Jadąc czółnami po Dunajcu, nie tylko zwiedzamy jeden z najpiękniejszych fragmentów Karpat Polskich i jedną z najwspanialszych atrakcyj turystycznych Europy, lecz dajemy też zasłużony a tak potrzebny zarobek ubogiej ludności góralskiej rejonu pienińskiego.

Widok na szczyt Sokolicy w Pieninach

Z DOKP. Katowice:

- 12—16.VIII. Katowice — Gdynia, wycieczka; wycieczka pracowników Polskich Kopalń Skarbowych.
- 12—16.VIII. Żory — Gdynia, wycieczka Stow. Mł. Męskiej.
- 12—16.VIII. Rydułtowy — Gdynia, wycieczka prac. Rybnickiego Gwarectwa Węglowego.
- 12—16.VIII. Ruda Śl. — Gdynia, wycieczka prac. Rybnickiego Gwarectwa Węglowego.
- 12—16.VIII. Nowy — Bytom — Gdynia, wycieczka pracowników kopalń.
- 12—16.VIII. Chorzów Miasto — Gdynia, wycieczka pracowników Huty „Pilsudski”.
- 12—16.VIII. Kostuchna — Gdynia, wycieczka pracowników kopalni „Boże Dary”.
- 12—19.VIII. Katowice — Zaleszczyki, wycieczka pracowników Instytutu Oświaty Pracowniczej z zatrzymaniem we Lwowie.
- 12—15.VIII. Kalety — Sandomierz, wycieczka pracowników przetworów drzewnych „Natronag”.
- 12—15.VIII. Katowice — Orłowa. Złot Sokołów w Orłowej (5 pociągów).
- 12—15.VIII. Rybnik — Orłowa. Złot Sokołów w Orłowej (5 pociągów).
- 12—15.VIII. Chebzie — Orłowa, zjazd Złot Sokołów w Orłowej (5 pociągów).
- 12—15.VIII. Tarnowskie Góry — Orłowa, zjazd, złot Sokołów w Orłowej (5 pociągów).
- 12—15.VIII. Katowice — Zakopane, wycieczka pracowników Huty „Pokój”.
- 12—15.VIII. Katowice — Wisła, wycieczka z włączeniem do kart kontrolnych kuponów na obsługę turystyczną w cenie 0.50 od osoby.

Z DOKP. Kraków:

- 10—14.VIII. Nowy Sącz — Kalwaria Z., pielgrzymka.
- 10—15.VIII. Bystra W. — Kalwaria Z., pielgrzymka.
- 12—15.VIII. Kraków — Gdynia, wycieczka z włączeniem kuponów do kart kontrolnych na świadczenia dodatkowe w cenie 1 zł 6.90 od osoby.
- 13.VIII. Kraków — Kęty, wycieczka.
- 15.VIII. Kraków — Kalwaria, wycieczka.

Z DOKP. Lwów:

- 12—15.VIII. Borysław — Dobromil, pielgrzymka.
- 12—15.VIII. Przeworsk — Niżankowice, pielgrzymka.
- 12—13.VII. Tarnopol — Bolechów, pielgrzymka.
- 13.VIII. Lwów — Podzamcze — Kutkorz, pielgrzymka.
- 12—13.VIII. Bużacz — Bolechów, pielgrzymka.
- 12—13.VIII. Mikołajów D — Bolechów, pielgrzymka.
- 12—15.VIII. Lwów — Worochta, wycieczka.
- 13.VIII. Lwów — Janów, wycieczka.
- 13—15.VIII. Lwów — Niżanowice, pielgrzymka.

ILUSTROWANY TYGODNIK TURYSTYCZNY „JEDZIEMY”
pod kierownictwem redakcyjnym Dr. Kazimierza SAYSSE-TOBICZYKA

Redaktor: Edward Oulim

WYDAWNICTWO LIGI POPIERANIA TURYSTYKI

Cena egzemplarza 10 gr, prenumerata kwartalna 1 zł wraz z przesyłką pocztową

Adres Redakcji: Warszawa, Marszałkowska 3/5 (Dom Prasy S.A.).
Sekretariat Redakcji czynny codziennie w godzinach od 12—14 po poł. — pokój Nr 315, tel. 8-02-40 wew. 33.
Administracja: Zarząd Główny Ligi Popierania Turystyki, Warszawa, Mokotowska 61, tel. 7-17-74.

Druk Dom Prasy S. A. Warszawa